

ปานิอม - หมายเลขสิบสี่

ความผิดหวังในฐานะกฤษฎาจารย์ทดสอบเรื่องพระวิหาร

Jeff Pippenger

2026-02-18

เรื่องของสถานนมัสการเป็น “กฤษฎาจารย์” ที่ไขความผิดหวังของวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ณ
ตอนต้นของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเรื่องของความผิดหวังก็เป็น “กฤษฎาจารย์”
ที่ไขข่าวสารเรื่องสถานนมัสการแห่งการทดสอบเรื่องพระวิหาร ณ ตอนปลายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

และเราจะมอบกฤษฎาจารย์แห่งอาณาจักรสวรรค์ไว้แก่ท่าน และสิ่งสารพัดที่ท่านจะผูกมัดไว้ในแผ่นดินโลก
สิ่งนั้นจะถูกผูกมัดไว้ในสวรรค์ และสิ่งสารพัดที่ท่านจะปล่อยไว้ในแผ่นดินโลก
สิ่งนั้นจะถูกปล่อยไว้ในสวรรค์ มัทธิว 16:19

ข้อเท็จจริงที่ว่าวันที่ 11 กันยายน 2001 เป็นที่เข้าใจกันว่า “9/11” ซึ่งสอดคล้องกับ “911”
อันเป็นสัญลักษณ์ของการโทรขอความช่วยเหลือฉุกเฉินในสหรัฐอเมริกา
ได้รับการทรงออกแบบไว้โดยพระองค์ผู้ทรงออกแบบสรรพสิ่งทั้งปวง การเข้าใจความผิดหวังแห่งวันที่ 18
กรกฎาคม 2020 คือสิ่งที่ทำให้ขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้รับการตระหนักว่าเป็นเช่นนั้น;
แต่เฉพาะโดยผู้ที่ปรารถนาจะเห็นว่า พระเยซูทรงเป็นตัวแทนฝ่ายจิตวิญญาณผ่านสิ่งฝ่ายธรรมชาติในทุกวันนี้
ไม่แตกต่างจากที่พระองค์ได้ทรงกระทำเมื่อสองพันปีก่อนเลย การมองเห็นแบบ “20/20”
คือการมองเห็นที่ดีที่สุดเท่าที่จะมีได้ และความผิดหวังแห่งปี 2020
คือหมุดหมายที่ทำให้พระวิหารถูกตระหนักได้ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของหญิงพรหมจารีสิบคน.

“อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิว 25

ก็เป็นภาพประกอบประสบการณ์ของประชากรแอดเวนติสต์ด้วย” The Great Controversy, 393.

การมองเห็น 20/20 ยิ่งดียิ่งขึ้นเมื่อผसानเข้ากับการมองย้อนหลังซึ่งแสดงโดยความจริงพื้นฐานทั้งหลาย
เปาโลสอนว่า “วิญญาณของผู้เผยพระวจนะทั้งหลายย่อมอยู่ใต้อำนาจวิญญาณของผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย”
ฉะนั้น หญิงพรหมจารีของมัทธิวจึงเป็นหญิงพรหมจารีกลุ่มเดียวกันกับที่ยอห์นระบุว่าหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
และยอห์นระบุว่าพวกเขาคือหญิงพรหมจารีใน—วิวรณ์ 144.

คนเหล่านี้คือผู้ที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิงทั้งหลาย เพราะเขาเป็นพรหมจารี

คนเหล่านี้คือผู้ที่ติดตามพระเมษโปดกไปทุกหนแห่งที่พระองค์เสด็จไป

คนเหล่านี้ได้รับการไถ่ออกมาจากท่ามกลางมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก วิวรณ์
14:4

ผลแรกของฤดูใบไม้ร่วงคือบรรดาพรหมจารีผู้ติดตามพระเมษโปดกเข้าไปในพระวิหาร และ “กฤษฎาจารย์”
สู่ความเข้าใจเรื่องพระวิหารคือความผิดหวังในปี 2020

และเราจะวางกฤษฎาจารย์แห่งราชวงศ์ดาวิดไว้บนป่าของเขา เมื่อเขาเปิด ก็จะไม่มีผู้ใดปิดได้ และเมื่อเขาปิด
ก็จะมีผู้ใดเปิดได้ อิสยาห์ 22:22

หากแอดเวนติสต์คนหนึ่งจะอยู่ท่ามกลาง 144,000 คนนั้น โดยความจำเป็นแห่งคำพยากรณ์
เขาจะต้องได้ประสบกับความผิดหวังอันเกิดจากการประกาศคำทำนายต่อสาธารณชนซึ่งไม่สำเร็จผล.

“ข้าพเจ้ามักถูกอ้างถึงอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนเป็นคนมีปัญหา และอีกห้าคนเป็นคนเขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะสำเร็จตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษกับยุคสมัยนี้ และเช่นเดียวกับข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันตราบนานกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

ยุทธการที่พาเนียมในข้อที่สิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด คือยุทธการที่นำไปสู่ข้อที่สิบหก ซึ่งระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา.

แล้วกษัตริย์ฝ่ายเหนือจะยกมาล้อม และยึดเมืองป้อมที่แข็งแกร่งที่สุดได้ และกำลังของฝ่ายใต้จะต้านทานไม่อยู่ ทั้งประชาชนที่เขาคัดเลือกไว้ก็จะต้านทานไม่อยู่ และจะไม่มีการยิงปืนหยุดต้านทานได้ ดาเนียล 11:15

ในข้อนี้ สหรัฐอเมริกาเอาชนะรัสเซีย พร้อมทั้งชนชาติที่รัสเซียทรงเลือกไว้ด้วย แต่ในข้อต่อไปนั้น ไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งต้านทานการผงาดขึ้นของโรมได้ ซึ่งได้ทำเครื่องหมายแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มเป็นก้าวแรกแห่งการพิชิตโลกของตน ดังที่โรมได้ลุกขึ้นเป็นอาณาจักรที่สี่ตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ โดยการยืนอยู่ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษรในข้อสิบหก สัญลักษณ์แห่งอำนาจของโรมตามตัวอักษรจึงอยู่ภายในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษรนั้น ฉะนั้น จึงเป็นแบบอย่างของข้อสิบเอ็ด เมื่อเครื่องหมายแห่งอำนาจของโรมฝ่ายจิตวิญญาณถูกบังคับใช้เหนือแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณคือสหรัฐอเมริกา

เขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสามเป็นสัญลักษณ์แทนระบอบสาธารณรัฐนิยมและโปรเตสแตนต์นิยม ในข้อที่สิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด อันติโอคัส มัคนุส ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าอันติโอคัสที่ 3 และอันติโอคัสสมหาราช ได้พิชิตอาณาจักรฝ่ายใต้ซึ่งมีราชวงศ์ปโตเลมีเป็นตัวแทน อันติโอคัสเป็นตัวแทนของโดเนลด์ ทรัมป์ และกษัตริย์ฝ่ายใต้เป็นตัวแทนของรัสเซีย ยุทธการที่พาเนียมคือสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกากับรัสเซียและประชากรที่รัสเซียทรงเลือกสรรไว้ เป็นสงครามซึ่งอันติโอคัสได้รับชัยชนะ แต่หลังจากนั้นอาณาจักรของเขา ก็ถูกโรมตามตัวอักษร—อำนาจแห่งข้อที่สิบสี่—พิชิต ซึ่งสถาปนาภูมิภาคภายนอกของเขาแห่งฝ่ายสาธารณรัฐนิยมของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ส่วนภูมิภาคภายในนั้นมิใช่เขาแห่งฝ่ายโปรเตสแตนต์นิยมของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินเป็นตัวแทน เขาทั้งสองอยู่ ยุทธการที่พาเนียม เพราะเปโตรอยู่ที่นั่นในฐานะโปรเตสแตนต์คนหนึ่งพร้อมด้วยสารของเขาจากพระธรรมโยเอล

250 ปี

เมื่อเราพิจารณาเส้นทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน เราพบว่าในปี 1776 สัตว์ร้ายจากแผ่นดินเริ่มต้นการผงาดขึ้นของมัน และภายในปี 1798 (ยี่สิบสองปีต่อมา) สัตว์ร้ายจากทะเลในวิวรณ์บทที่สิบสามได้รับบาดเจ็บถึงตาย และสัตว์ร้ายจากแผ่นดินได้เริ่มต้นการครอบครองของมันในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ สองร้อยห้าสิบปีต่อมา ในปี 2026 เราได้ตื่นขึ้นสู่การทดสอบแห่งพระวิหารภายในซึ่งเริ่มต้นเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2025.

ช่วงเวลา “250” ปีนั้นยังเกี่ยวโยงกับอันติโอคัส มัคนุสด้วย โดยเริ่มต้นจากพระราชกฤษฎีกาในปี 457 ก่อน ค.ศ. และเมื่อนับต่อจากพระราชกฤษฎีกานั้นไปอีกสองร้อยห้าสิบปี เราจะมาถึงปี 207

ซึ่งเป็นเจ็ดปีก่อนยุทธการที่พาเนียม และสิบปีหลังจากที่โปโตเลมีเอาชนะอันติโอคัสในยุทธการที่ราฟิอา ซึ่งได้ถูกนำเสนอไว้ในข้อสิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ดาเนียล 11:11 นั้นแน่นอนว่าเป็นเส้นภายนอกของเขาแห่งสาธารณรัฐที่สอดคล้องกับวิวรณ์ 11:11 ซึ่งเป็นเส้นภายในของเขาแห่งโปรเตสแตนต์ ดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน และวิวรณ์ใช้ตราทั้งหลายเป็นสัญลักษณ์ของคำพยากรณ์ภายนอก และใช้คริสตจักรทั้งหลายเป็นสัญลักษณ์ของคำพยากรณ์ภายในที่ขนานกันอยู่

ไซรัสเป็นตัวแทนของพระราชกฤษฎีกาทั้งสาม เพราะท่านจะมีฉบับที่สามไม่ได้ หากปราศจากฉบับที่หนึ่งและฉบับที่สอง

“พระราชกฤษฎีกานั้นปรากฏอยู่ในเอสราบทที่เจ็ด ข้อ 12–26 ในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด พระราชกฤษฎีกานี้ได้มีการประกาศโดยกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสแห่งเปอร์เซีย ในปี 457 ก่อน ค.ศ. แต่ในเอสรา 6:14 ได้กล่าวว่าพระเนเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มได้ถูกสร้างขึ้น ‘ตามพระบัญชา [“พระราชกฤษฎีกา,” เชิงอรรถ] ของไซรัส ดาริอัส และอารทาเซอร์ซีส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย’ กษัตริย์ทั้งสามมองคัมภ์ โดยการทรงริเริ่ม รับรองยืนยันอีกครั้ง และทำให้พระราชกฤษฎีกาสมบูรณ์ ได้นำพระราชกฤษฎีกานั้นไปสู่ความครบถ้วนสมบูรณ์ตามที่คำพยากรณ์กำหนดไว้ เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของ 2300 ปี เมื่อถือเอาปี 457 ก่อน ค.ศ. ซึ่งเป็นเวลาที่พระราชกฤษฎีกาได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว เป็นวันที่ของพระบัญชาขึ้น ก็เห็นได้ว่ารายละเอียดทุกประการของคำพยากรณ์เกี่ยวกับเจ็ดสิบสัปดาห์ได้สำเร็จครบถ้วนแล้ว” The Great Controversy, 326.

จากพระราชกฤษฎีกาทั้งสามฉบับซึ่งมีไซรัสเป็นตัวแทนในปี 457 ก.ค.ศ. ช่วงเวลา “250”

ปีสิ้นสุดลงในประวัติศาสตร์ระหว่างยุทธการราฟิอาในปี 217 ก.ค.ศ. เมื่อโปโตเลมีที่ 4 ได้ปราศัยแก่อันติโอคัสสมหาราช และปี 200 ก.ค.ศ.

เมื่ออันติโอคัสได้มีชัยเหนือโปโตเลมีในการยุทธการแพเนียมในข้อที่สิบห้า เส้นนี้เชื่อมโยงอันติโอคัส มังกันส์กับโดเนลด์ ทรัมป์ ณ จุดเริ่มต้นของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ตั้งแต่ปี 1776 จนถึงปี 1798 มีช่วงเวลา “22” ปีซึ่งเป็นตัวแทนของการขึ้นมาของอาณาจักรที่หก “22”

ปีนั้นยังแสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ซึ่งแทนด้วยจำนวน “22” ณ

ตอนปลายของประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่หก ตั้งแต่ปี 2001 จนถึงปี 2023 “22”

เป็นสัญลักษณ์ของการรวมกันของพระภาวะกับมนุษย์ภาวะ

ซึ่งสำเร็จขึ้นภายในประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ซึ่งคือสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลกที่มีเขาภายนอกคือระบอบรีพับลิกัน และเขาภายในคือโปรเตสแตนต์นิยม

พระราชกิจที่พระคริสต์ทรงกระทำผ่านการรวมเป็นหนึ่งใน “22” เป็นสัญลักษณ์นั้น

คือพระราชกิจสุดท้ายของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงโดยการลบล้างบาป

และตามคำพยากรณ์ในโยเอลประกอบกับคำอธิบายอันได้รับการดลใจของเปโตร

ย่อมเกิดขึ้นในระหว่างการเทพพระพรแห่งฝนชุกปลายฤดู

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่และหันกลับมา เพื่อบาปของท่านจะถูกลบออก เพื่อว่าเวลาของการชูใจให้สดชื่นจะมาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า กิจการ 3:19

การลบมลทินแห่งบาปให้สิ้นไปเป็นพระราชกิจสุดท้ายของมหาปุโรหิตฝ่ายสวรรค์.

“ดังที่ในสมัยโบราณ บาปของประชาชนถูกวางลงบนเครื่องบูชาไถ่บาปด้วยความเชื่อ และโดยทางโลหิตของเครื่องบูชานั้นบาปได้ถูกถ่ายโอนไปยังสถานนมัสการฝ่ายโลกในเชิงสัญลักษณ์ นั่นคือ ในพันธสัญญาใหม่ บาปของผู้ที่กลับใจใหม่ก็ถูกวางลงบนพระคริสต์ด้วยความเชื่อ

และถูกถ่ายโอนไปยังสถานนมัสการฝ่ายสวรรค์โดยความเป็นจริงฉันนั้น และดังที่การชำระสถานนมัสการฝ่ายโลกตามแบบอย่างนั้นสำเร็จได้โดยการกำจัดบาปซึ่งได้ทำให้สถานนมัสการนั้นเป็นมลทิน ฉันใด การชำระสถานนมัสการฝ่ายสวรรค์ที่แท้จริงก็ต้องสำเร็จโดยการกำจัด หรือการลบล้างบาปทั้งหลายซึ่งถูกบันทึกไว้ที่นั่นฉันนั้น แต่ก่อนที่การนี้จะสำเร็จได้ จะต้องมี การตรวจสอบบรรดาหนังสือบันทึก เพื่อพิจารณาว่าใครบ้างที่โดยการกลับใจจากบาปและโดยความเชื่อในพระคริสต์ มีสิทธิในพระคุณแห่งการลบมลทินบาปของพระองค์ ฉะนั้น การชำระสถานนมัสการจึงเกี่ยวข้องกับงานแห่งการตรวจสอบ—งานแห่งการพิพากษา งานนี้จะต้องกระทำก่อนการเสด็จมาของพระคริสต์เพื่อไถ่ประชากรของพระองค์ เพราะเมื่อพระองค์เสด็จมา บ่าเหน็จของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ เพื่อประจานแก่ทุกคนตามการกระทำของเขา วิวรณ์ 22:12” The Great Controversy, 421.

พระราชกิจที่ได้เริ่มต้นขึ้นในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้เริ่มขึ้น ณ จุดสูงสุดของเสียงร้องยามเที่ยงคืน และพระราชกิจนั้นก็สำเร็จลง ณ จุดสูงสุดของเสียงร้องยามเที่ยงคืน ซึ่งเปโตรระบุว่า เป็นช่วงเวลาแห่งการลบล้างบาป อันเป็นเครื่องหมายของช่วงเวลาแห่งการพิพากษาคนเป็น เมื่อ “เวลาของการฟื้นคืน” มาถึง

“งานแห่งการพิพากษาไต่สวนและการลบมลทินบาปออกนั้น จะต้องสำเร็จลุล่วงก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า เนื่องจากคนตายทั้งหลายจะต้องถูกพิพากษาตามสิ่งที่เขียนไว้ในบรรดาหนังสือ จึงเป็นไปไม่ได้ที่บาปของมนุษย์จะถูกลบออกก่อนกว่าการพิพากษาซึ่งจะต้องมีการไต่สวนคดีของเขาทั้งหลายจะเสร็จสิ้น แต่อัครทูตเปโตรได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า บาปของบรรดาผู้เชื่อจะถูกลบออก ‘เมื่อคราวสิ้นใจจะมาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงใช้พระเยซูคริสต์มา’ กิจการ 3:19, 20 เมื่อการพิพากษาไต่สวนสิ้นสุดลง พระคริสต์จะเสด็จมา และบ่าเหน็จของพระองค์จะมาพร้อมกับพระองค์ เพื่อประจานแก่ทุกคนตามที่การงานของเขาจะเป็น” สงครามประวัติศาสตร์, 485.

“เวลาของการจิตใจขึ้นใหม่” ก็คือ “เวลาที่สรรพสิ่งทั้งปวงจะได้รับการฟื้นคืนสู่สภาพเดิม” ด้วยเช่นกัน

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่และหันกลับมา เพื่อบาปของท่านจะได้ถูกลบล้าง เมื่อวาระแห่งความชื่นบานจะมาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงส่งพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งได้ทรงประกาศแก่ท่านทั้งหลายไว้ก่อนแล้วนั้น ผู้ซึ่งสวรรค์จำต้องรับไว้จนถึงวาระแห่งการทรงให้สรรพสิ่งกลับคืนสู่สภาพเดิม ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากของบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ทั้งหลายของพระองค์ ตั้งแต่เริ่มต้นพิภพ กิจการ 3:19–21

“วาระแห่งความชื่นบาน” นั้นมาจาก “พระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ “พระเยซูคริสต์” ถูกทรงส่งมา เมื่อทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบลงมาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ชิสเตอร์ไวท์ระบุว่าทูตสวรรค์องค์นั้น “หาได้เป็นผู้ใดน้อยกว่าพระเยซูคริสต์ไม่” พระราชกิจที่พระคริสต์ทรงเริ่มต้นเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้ถูกนำเข้าสู่ฉากโดยประวัติศาสตร์ระหว่างปี ค.ศ. 1840 ถึง 1844; ประวัติศาสตร์ซึ่งชิสเตอร์ไวท์กล่าวว่าเป็น “การสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธานุภาพของพระเจ้า” ขณะเดียวกันก็เชื่อมโยงประวัติศาสตร์นั้นเองเข้ากับฤดูกาลแห่งฟื้นเทออสต์ในสมัยของเปโตร และจากนั้นใช้นวนประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ทั้งสองนี้เพื่อชี้สว่างหน้าไปยังการลงมาของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด ผู้ทรงทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์

“ทูตสวรรค์ผู้ร่วมประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น จะทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นสว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน พระคัมภีร์ได้พยากรณ์ไว้ ณ ที่นี้ถึงงานหนึ่งซึ่งมีขอบเขตกว้างไกลทั่วโลกและมีฤทธาานุภาพอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ขบวนการเสด็จมาของพระคริสต์ใน ค.ศ. 1840–44 เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิเดชของพระเจ้า ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกได้ถูกนำไปยังสถานีมิชชันนารีทุกแห่งทั่วโลก และในบางประเทศได้เกิดความตื่นตัวทางศาสนาอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยปรากฏในแผ่นดินใด ๆ นับตั้งแต่ยุคการปฏิรูปศาสนาในคริสต์ศตวรรษที่สิบหก แต่สิ่งเหล่านี้จะยังถูกเหนือกว่าด้วยขบวนการอันทรอานาภาพภายใต้คำเตือนครั้งสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม”

“งานนี้จะคล้ายคลึงกับงานในวันฟื้นเทคอสต์ ดังเช่นที่ ‘ฝนต้นฤดู’ ได้ถูกประทานให้ ในการทรงพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังลงมา ณ การเริ่มต้นของข่าวประเสริฐ เพื่อให้เมล็ดพันธุ์อันล้ำค่าผลิขึ้นฉันใด ‘ฝนปลายฤดู’ ก็จะถูกประทานในช่วงปิดท้าย เพื่อให้การเก็บเกี่ยวสุกอมฉันนั้น ‘แล้วเราจะรู้จัก หากเราติดตามเพื่อรู้จักพระยาห์เวห์ การเสด็จออกไปของพระองค์ได้เตรียมไว้ตั้งรุ่งอรุณ และพระองค์จะเสด็จมาหาเราดูจฝน ดูจฝนปลายฤดูและฝนต้นฤดูเหนือแผ่นดิน’ โยเซยา 6:3 ‘เพราะฉะนั้น บุตรทั้งหลายแห่งศิโยนเอ๋ย จงยินดีและเปรมปรีดีในพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน เพราะพระองค์ได้ประทานฝนต้นฤดูแก่ท่านตามสมควร และพระองค์จะทรงบันดาลให้ฝนตกลงมาเพื่อท่าน คือฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู’ โยเอล 2:23 ‘ในวาระสุดท้าย พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะเทจากพระวิญญาณของเราลงเหนือมนุษย์ทั้งปวง’ ‘และจะเป็นว่า ทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะรอด’ กิจการ 2:17, 21.”

“พระราชกิจอันยิ่งใหญ่แห่งพระกิตติคุณจะต้องไม่สิ้นสุดลงด้วยการสำแดงฤทธิอำนาจของพระเจ้าน้อยกว่า ที่ได้ประทับหมายไว้ในยามเริ่มต้น คำพยากรณ์ทั้งหลายซึ่งได้สำเร็จในการเทพพระพรของฝนต้นฤดูเมื่อพระกิตติคุณเริ่มขึ้นนั้น จะต้องสำเร็จอีกครั้งหนึ่งในการเทพพระพรของฝนปลายฤดูเมื่อพระกิตติคุณใกล้สิ้นสุดลง นี่คือ ‘วาระแห่งความชื่นบานสดชื่น’ ซึ่งอัครทูตเปโตรได้มองไปข้างหน้าเมื่อท่านกล่าวว่า ‘เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงกลับใจใหม่และหันมาหาพระเจ้า เพื่อความบาปของท่านจะได้ถูกลบล้างไป เมื่อวาระแห่งความชื่นบานสดชื่นจะมาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงส่งพระเยซูมา’ กิจการ 3:19, 20” สงครามประวัติศาสตร์, 611.

การเคลื่อนไหวแอ็ดเวนตระหว่างปี ค.ศ. 1840 ถึง 1844 เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธาานุภาพของพระเจ้า ซึ่งนำเข้าสู่การเปิดงานของพระคริสต์ในการชำระสถานนมัสการของพระองค์ ประวัติศาสตร์นั้นได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อพระเยซู ผู้ทรงได้รับการพรรณนาเป็นทูตสวรรค์องค์แรกแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ เสด็จลงมาในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ดังที่พรรณนาไว้ในวิวรณ์บทที่สิบ การสำแดงแห่งฤทธาานุภาพของพระเจ้าซึ่งเริ่มขึ้นในเวลานั้นได้ทวีความเข้มข้นขึ้นจนถึงการเปิดฉากการพิพากษาใต้สวน และนั่นจึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการสำแดงแห่งฤทธาานุภาพของพระเจ้า ซึ่งจะทวีความเข้มข้นขึ้นจนถึงการสิ้นสุดของการพิพากษาใต้สวน ช่วงเวลาในวาระสุดท้ายได้เริ่มต้นขึ้นในเหตุการณ์ 9/11 เมื่อพระเยซูเสด็จลงมาอีกครั้งในฐานะทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด เมื่ออาคารใหญ่โตแห่งนครนิวยอร์กถูกทำให้พังทลายลงโดยการแตะต้องของพระเจ้า และงานแห่งการพิพากษาใต้สวนได้เปลี่ยนจากคนตายไปสู่คนเป็น ฝนทั้งหลายมาถึงเมื่อพระเยซูทรงถูกส่งมาแล้ว

พระเยซูทรงสอนว่า เราต้องทูลขอเพื่อจะได้รับ และเศคาริยาห์กล่าวว่า เราต้องทูลขอฝนปลายฤดู ในเวลาแห่งฝนปลายฤดู ฉะนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า ท่านจำต้องรู้ว่าท่านอยู่ในเวลาแห่งฝนปลายฤดู

เพื่อจะปฏิบัติตามคำชี้แนะของเศคาริยาห์ให้ครบถ้วน

จตุลขอฝนจากพระยาห์เวห์ในฤดูแห่งฝนปลาย พระยาห์เวห์จะทรงกระทำให้เกิดเมฆสว่าง และจะประทานฝนตกหาใหญ่แก่เขาทั้งหลาย ให้หย่าในทุ่งแก่ทุกคน เศคาริยาห์ 10:1

ณ 9/11 พระเยซูได้เสด็จลงมาในฐานะทูตสวรรค์แห่งวิรณบทที่สิบแปด และฝนชุกปลายฤดูได้เริ่มโปรยลงมา แต่ฝนนั้นตกเฉพาะบนผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญชาของเศคาริยาห์ให้ “ขอฝนชุกปลายฤดู” เมื่อท่านมีความเข้าใจอันแท้จริงว่า “เวลาแห่งการชุกใจให้สดชื่น” และการทรงให้สรรพสิ่งทั้งปวงกลับคืนสู่สภาพเดิมได้มาถึงแล้ว จิตวิญญาณจะต้อง “ตระหนักรู้” ว่าช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ของฝนชุกปลายฤดูได้มาถึงแล้ว.

“เราต้องไม่รอคอยฝนชุกปลายฤดู

ฝนนั้นกำลังมาถึงเหนือทุกคนที่จะยอมรับและรับเอาน้ำค้างและสายฝนแห่งพระคุณที่ตกลงเหนือเรา เมื่อเราเก็บรวบรวมเศษเสี้ยวแห่งความสว่าง เมื่อเราซาบซึ้งในพระเมตตาอันแน่นอนของพระเจ้า ผู้ทรงยินดีให้เราไว้วางใจในพระองค์ แล้วพระสัญญาทุกประการจะสำเร็จเป็นจริง [Isaiah 61:11 quoted.] แผ่นดินโลกทั้งสี่จะต้องเต็มด้วยพระสิริของพระเจ้า” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

เมื่อถึง 9/11 เวลาของการขึ้นบานก็ได้เริ่มต้นขึ้น และการลบล้างบาปของผู้มีชีวิตก็ได้เริ่มขึ้นด้วยการพิพากษานั้นสอดคล้องกับหลักข้อแรกที่สุดของพันธสัญญาสามชั้นของอับราฮัม หลักข้อแรกนั้นคือเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำอิสราเอลออกจากความเป็นทาสในอียิปต์ พระองค์จะทรงพิพากษาทั้งประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ และชนชาติที่พวกเขาได้อาศัยอยู่ในฐานะผู้พำนักชั่วคราวและคนต่างถิ่น ประชากรแห่งพันธสัญญากลุ่มแรกเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของประชากรแห่งพันธสัญญากลุ่มสุดท้าย คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน คนเหล่านั้นในเชิงพยากรณ์จะถูกพิพากษาในฐานะเขาโปรตุเกสแดนดัดของสัตว์ร้ายที่ขึ้นจากแผ่นดิน ขณะเดียวกัน เขาริพับลิกันของสัตว์ร้ายที่ขึ้นจากแผ่นดินก็ถูกพิพากษาพร้อมกันด้วย

การพิพากษาเขาของสาธารณรัฐมาถึงในตอนปลายของประวัติศาสตร์ของมัน ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ กฎหมายวันอาทิตย์นั้นถูกเป็นภาพแทนไว้ในการสำเร็จของข้อสิบหก ซึ่งกล่าวถึงโรมเข้ายึดครองยูดาห์ในปี 63 ก่อนคริสตกาล—ตรงกับวันลบล้างบาปตามความเห็นของนักประวัติศาสตร์บางคน

อันทีโอคัส มัคนุส เป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกาในข้อสิบถึงสิบห้า โรนัลด์ เรแกนมีชัยในสงครามแห่งข้อสิบ ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการล่มสลายของสหภาพโซเวียตในข้อสิบสิบ อีสยาห์ 8:8 ระบุถึงสงครามเดียวกันซึ่งปรากฏเป็นภาพแทนในข้อสิบและข้อสิบสิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด และข้อพระคัมภีร์ทั้งสามที่สอดคล้องกันนั้นทำให้สามารถระบุได้ว่ารัสเซียเป็นผู้มีชัยในสงครามแห่งราฟาเอลในข้อสิบเอ็ด

สงครามแห่งราฟาเอลในข้อสิบเอ็ดเป็นภาพล่วงหน้าของสงครามในยูเครนระหว่างกษัตริย์แห่งทิศใต้ (รัสเซีย) กับอำนาจตัวแทนของสันตะปาปา (ยูเครน)

สงครามนี้ได้ถูกริเริ่มโดยรัฐบาลของโอบามาในสมัยของพระสันตะปาปาองค์แรกจากซีกโลกใต้ ผู้ทรงเป็นพระสันตะปาปาองค์แรกจากทวีปอเมริกาด้วย แม้ว่าจะเป็นอเมริกาใต้ก็ตาม “ใต้” เป็นสัญลักษณ์ของโลกาภิวัตน์ ลัทธิทรวงวิญญาณ และลัทธิคอมมิวนิสต์ และพระสันตะปาปาองค์แรกจากซีกโลกใต้ผู้มาจากทวีปอเมริกาได้สอดคล้องประสานกับประธานาธิบดีโอบามาผู้เป็นโลกาภิวัตน์

เมื่อสงครามในข้อสิบเอ็ดมาถึง

เรแกนในฐานะสหรัฐอเมริกาในข้อสิบได้เข้าสู่พันธมิตรลับกับพระสันตะปาปาสายอนุรักษนิยม

จากนั้นพวกนาซีแห่งยูเครนก็ถูกใช้โดยประธานาธิบดีโลกาภิวัตน์ในช่วงเวลาของพระสันตะปาปาโลกาภิวัตน์ บัดนี้สหรัฐอเมริกาภายใต้ทรัมป์อยู่ในความสัมพันธ์อย่างเปิดเผยกับพระสันตะปาปาองค์แรกจากอเมริกาเหนือและผู้ที่เราเรียกกันว่าเป็นพระสันตะปาปาสายอนุรักษ์นิยม

เรแกนมีพันธมิตรลับกับปฏิปักษ์พระคริสต์ตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ในการสงครามแห่งข้อสิบ และโอบามาเป็นผู้ริเริ่มสงครามแห่งข้อสิบเอ็ด ในช่วงเวลาที่พระสันตะปาปาก็เป็นผู้สนับสนุนโลกาภิวัตน์เช่นกัน คล้ายคลึงกับโอบามา บัดนี้ทรัมป์อยู่ในความสัมพันธ์อย่างเปิดเผยกับพระสันตะปาปาคู่ขนานกับเรแกน เว้นแต่พันธมิตรลับในระยะแรกนั้น บัดนี้ได้กลายเป็นพันธมิตรที่เปิดเผยแล้ว พระสันตะปาปาทั้งสามและประธานาธิบดีทั้งสาม สอดคล้องกับสงครามทั้งสามแห่งข้อสิบ ข้อสิบเอ็ด และข้อสิบห้า

“คริสตจักรโรมันนั้นน่าอัศจรรย์ในความเฉลียวฉลาดและเล่ห์เพทุบายของนาง นางสามารถอ่านออกกว่าอะไรจะเกิดขึ้น นางเผ้ารอคอยเวลาของตน โดยเห็นว่าคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายกำลังถวายเป็นความเคารพแก่นาง ด้วยการยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จ และกำลังเตรียมจะบังคับใช้สิ่งนั้นด้วยวิธีการอย่างเดียวกันกับที่นางเองได้ใช้มาแล้วในกาลก่อน ผู้ที่ปฏิเสธความสว่างแห่งความจริง ในที่สุดก็จะมีแสงหาความช่วยเหลือจากอำนาจที่อ้างตนว่าไม่ผิดพลาดนี้ เพื่อยกขุสถาบันซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากนางเอง เป็นการไม่ยากที่จะคาดเดาได้เลยว่า นางจะเข้ามาช่วยเหลือพวกโปรเตสแตนต์ในงานนี้ด้วยความเต็มใจเพียงใด ใครเล่าจะเข้าใจดียิ่งไปกว่าบรรดาผู้นำแห่งพระสันตะปาปาว่าจะจัดการกับผู้ที่ไม่เชื่อฟังคริสตจักรอย่างไร?”

“คริสตจักรโรมันคาทอลิก พร้อมด้วยเครือข่ายและสาขาทั้งปวงของตนทั่วโลก ก่อรูปขึ้นเป็นองค์การอันไพศาลหนึ่งเดียว ภายใต้การควบคุมของสันตะสำนัก และได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อรับใช้ผลประโยชน์ของสันตะสำนักนั้น ผู้ที่อยู่ใต้อิทธิพลของคริสตจักรนับล้านคนของเธอ ในทุกประเทศทั่วพิภพ ได้รับการสั่งสอนให้ถือว่าตนผูกพันด้วยความจงรักภักดีต่อพระสันตะปาปา ไม่ว่าจะสัญชาติของพวกเขาจะเป็นเช่นไร หรือรัฐบาลของพวกเขาจะเป็นแบบใด พวกเขาต้องถือว่าอำนาจของคริสตจักรอยู่เหนืออำนาจอื่นทั้งปวง แม้ว่าพวกเขาอาจกล่าวคำปฏิญาณถวายสัตย์ปฏิญาณความจงรักภักดีต่อรัฐก็ตาม แต่เบื้องหลังสิ่งนี้ยังมีคำปฏิญาณว่าจะเชื่อฟังโรม ซึ่งปลดปล่อยพวกเขาจากคำมั่นสัญญาทุกประการที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ของเธอ”

“ประวัติศาสตร์เป็นพยานถึงความพยายามอันแนบเนียนและไม่ลดละของนางในการสอดแทรกตนเองเข้าไปในกิจการของบรรดาประชาชาติ; และเมื่อได้ที่มั่นแล้ว ก็เพื่อดำเนินจุดมุ่งหมายของตนเองต่อไป แม้จะต้องนำไปสู่ความพินาศของทั้งเจ้านายและประชาชนก็ตาม ในปี ค.ศ. 1204 สมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 3 ได้ทรงบังคับให้เปโตรที่ 2 กษัตริย์แห่งอารากอน ปฏิญาณคำสัตย์อันน่าประหลาดต่อไปในว่า: ‘ข้าพเจ้า เปโตร กษัตริย์แห่งอารากอน ขอประกาศและสัญญาว่าจะเชื่อสัตย์และเชื่อฟังต่อองค์เจ้านายของข้าพเจ้า คือสมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ ตลอดไป รวมทั้งต่อผู้สืบตำแหน่งคาทอลิกของพระองค์ และต่อคริสตจักรโรมัน และจะรักษาอาณาจักรของข้าพเจ้าไว้ในความเชื่อฟังต่อพระองค์โดยสัตย์ซื่อ ปกป้องความเชื่อคาทอลิก และข่มเหงความชั่วช้าอันเป็นนอกรีต’—John Dowling, The History of Romanism, b. 5, ch. 6, sec. 55.

ข้อความนี้สอดคล้องกับข้ออ้างเกี่ยวกับอำนาจของพระสันตะปาปาโรมัน ‘ว่าทรงมีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะปลดจักรพรรดิ’ และ ‘ว่าทรงสามารถปลดเปลื้องบรรดาไพร่ฟ้าจากความจงรักภักดีที่ตนพึงมีต่อผู้ปกครองที่อธรรมได้’—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note

17.”

“และพึงจดจำไว้ว่า โรมโธวอดว่าเธอไม่เคยเปลี่ยนแปลง หลักการของ Gregory VII และ Innocent III ยังคงเป็นหลักการของคริสตจักรโรมันคาทอลิก และหากเธอมีอำนาจเพียงพอ เธอก็จะนำหลักการเหล่านั้นมาปฏิบัติด้วยความเข้มแข็งไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าที่ได้กระทำในศตวรรษก่อน ๆ โปรเตสแตนต์แทบไม่รู้เลยว่าพวกเขากำลังทำอะไร เมื่อพวกเขาเสนอที่จะยอมรับความช่วยเหลือจากโรมในการทำงานแห่งการยกชูวันอาทิตย์ ขณะที่พวกเขามุ่งมั่นต่อการบรรลุจุดประสงค์ของตน โรมก็กำลังมุ่งหมายที่จะสถาปนาอำนาจของเธอขึ้นใหม่ เพื่อหวังคืนความเป็นใหญ่ที่สูญหายไป ขอเพียงให้มีการสถาปนาหลักการขึ้นในสหรัฐอเมริกาว่า คริสตจักรอาจใช้อำนาจของรัฐหรือควบคุมอำนาจนั้นได้; ว่าการประกอบพิธีทางศาสนาอาจถูกบังคับใช้โดยกฎหมายฝ่ายบ้านเมือง; กล่าวโดยสั้นว่า ว่าอำนาจของคริสตจักรและรัฐจะครอบงำมโนธรรม แล้วชัยชนะของโรมในประเทศนี้ก็แน่นอน”

“พระวาระของพระเจ้าได้ทรงให้คำเตือนถึงภัยอันตรายที่กำลังจะมาถึงแล้ว; หากคำเตือนนี้ถูกเพิกเฉย โลกโปรเตสแตนต์จะได้เรียนรู้ว่าแท้จริงแล้วจุดมุ่งหมายของโรมคืออะไร ก็ต่อเมื่อสายเกินกว่าจะหลีกเลี่ยงมันได้แล้ว นางกำลังเติบโตขึ้นสู่อำนาจอย่างเงียบ ๆ หลักคำสอนของนางกำลังแผ่อิทธิพลอยู่ในหอประชุมนิติบัญญัติ ในคริสตจักรทั้งหลาย และในจิตใจของมนุษย์ นางกำลังก่อร่าง โครงสร้างอันสูงตระหง่านและมั่นคงของนางขึ้น ซึ่งภายในที่ลึกลับของสิ่งเหล่านั้น การข่มเหงของนางในอดีตจะถูกกระทำซ้ำอีก นางกำลังเสริมกำลังของตนอย่างลอบเร้นและโดยที่ไม่มีผู้ใดระแคะระคาย เพื่อสนองจุดประสงค์ของตนเองเมื่อเวลาที่นางจะลงมือมาถึง สิ่งทั้งปวงที่นางปรารถนาก็คือที่มันอันได้เปรียบ และบัดนี้สิ่งนั้นก็กำลังถูกมอบให้นางแล้ว ในไม่ช้าเราจะได้เห็นและจะได้ประสพว่า จุดมุ่งหมายขององค์ประกอบแห่งโรมคืออะไร ผู้ใดก็ตามที่จะเชื่อและเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า ผู้นั้นย่อมจะได้รับการตำหนิและการข่มเหง” The Great Controversy, 580, 581.

ในปี 2016 ทรมัมปีได้รับเลือกตั้ง แล้วบรรดาโลกาภิวัตน์ซึ่งไบเดนเป็นตัวแทนได้ขโมยการเลือกตั้งปี 2020 ไป แต่สิ่งนั้นเป็นที่ยอมรับได้เฉพาะในหมู่ผู้ที่มีนิมิต 20/20 เท่านั้น ในข้อสิบสาม โดเนลด์ ทรมัมปี “กลับมา” ในปี 2024 พร้อมด้วยอำนาจยิ่งกว่าแต่ก่อน และเริ่มต้นการเตรียมของเขาสำหรับยุคทอง ตลอดจนยุทธการแห่งพาเนียมในข้อสิบห้า จากนั้น เลโอ พระสันตะปาปาได้มาถึงเพื่อสถาปนา นิมิตนั้นในปี 2025 โดยเป็นพระสันตะปาปาองค์ที่สามซึ่งสัมพันธ์กับสงครามทั้งสามในข้อสิบถึงข้อสิบห้า และสัมพันธ์กับประธานาธิบดีทั้งสามของสงครามเหล่านั้นด้วย พระสันตะปาปาและประธานาธิบดีองค์แรกและองค์ที่สามถือกันว่าเป็นฝ่ายอนุรักษ์นิยม ส่วนพระสันตะปาปาและประธานาธิบดีองค์กลางนั้นเป็นพวกโลกาภิวัตน์ พันธมิตรแรกเป็นความลับ ส่วนพันธมิตรสุดท้ายนั้นเปิดเผย เพราะในข้อสิบสี่ พันธมิตรนั้นได้รับการนำเสนอเป็นสัญลักษณ์ซึ่งสถาปนา นิมิตภายนอกของคำพยากรณ์แห่งวาระสุดท้าย.

เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2023 งานของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ตามแบบที่แสดงไว้โดยงานของกฤษฎีกาฉบับแรก ได้เริ่มวางรากฐานแล้ว การทดสอบขั้นรากฐานนั้นอยู่ที่ว่า วิลเลียม มิลเลอร์ ถูกต้องหรือผิดพลาดในการระบุว่า โรมเป็นผู้สถาปนา นิมิตในข้อสิบสี่ การที่มิลเลอร์ระบุว่าโรมเป็นสัญลักษณ์ซึ่งสถาปนา นิมิตเชิงพยากรณ์แห่งยุคสุดท้าย เป็นความจริงเชิงรากฐานของมิลเลอร์ที่มีนัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งเหนือบรรดาความจริงทั้งหลาย วิธีที่มิลเลอร์มาถึงความเข้าใจบางประการนั้น อาจอนุมานได้เพียงโดยการประยุกต์ใช้ตรรกะที่ผ่านการชำระให้บริสุทธิ์กับกาลเวลาและสถานการณ์ของเขา

แต่ในบรรดาการค้นพบเชิงพยากรณ์บางประการของเขา
ก็มีคำพยาานที่เฉพาะเจาะจงอย่างยิ่งว่าทำไมเขาจึงมาถึงความเข้าใจเหล่านั้น
ความเข้าใจที่เป็นพื้นฐานที่สุดของเขาคือการระบุว่า โรมเป็นผู้สถาปนาอิมิตนินเอง

มิลเลอร์เป็นพยานโดยตรงถึงวิธีที่เขาแสวงหาเพื่อจะเข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่ถูก “นำออกไป”
ในพระธรรมดาเนียล เขาไม่เพียงระบุว่าเขาพบคำตอบของตนที่ใดเท่านั้น
แต่ยังกล่าวถึงความตื่นเต้นยินดีของเขาเมื่อได้ค้นพบอัญมณีที่เขาเฝ้าแสวงหามา อปอลโลส เฮล
ได้บันทึกข้อคิดเห็นประกอบงานเขียนของมิลเลอร์เองไว้ และในข้อความต่อไปนี้
เฮลกำลังชี้ให้เห็นว่ามิลเลอร์ได้กลายเป็นผู้ศึกษาคำพยากรณ์อย่างไร มิลเลอร์
ในฐานะผู้สื่อสารแห่งความสว่างซึ่งถูกเปิดผนึกในปี 1798
เป็นแบบอย่างอันศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาผู้ติดตามดาเนียลเรียกว่า “คนมีปัญญา” ผู้ซึ่ง “เข้าใจ” เมื่อหนังสือนั้นถูก
“เปิดผนึก” คำพยาานของมิลเลอร์เกี่ยวกับวิธีที่เขาถูกนำไปเข้าสู่การศึกษาพระคัมภีร์
เป็นแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่โดยพระองค์ผู้ทรงควบคุมสรรพสิ่ง จึงให้ความสนใจต่อพัฒนาการของมิลเลอร์
เพราะเขาเป็นแบบอย่างของคนมีปัญญาผู้เข้าใจการเพิ่มขึ้นของความรู้ แม้ว่าเขาเอง ดังเช่นมิลเลอร์
จะออกมาจากความมืดแห่งความผิดพลาดก็ตาม

“ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1816 ข้าพเจ้าถูกนำไปสำนักในบาป และโอ
ความสยดสยองได้ท่วมทับจิตวิญญาณของข้าพเจ้า! ข้าพเจ้าลืมนับประทานอาหาร
ฟ้าสวรรค์ดูประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ และแผ่นดินประหนึ่งเหล็กกล้า
ข้าพเจ้าเป็นอยู่ดังนี้เรื่อยมาจนถึงเดือนตุลาคม เมื่อพระเจ้าทรงเปิดตาของข้าพเจ้า และโอ
จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเช่นไรหนอที่ข้าพเจ้าได้ประจักษ์!
บาปทั้งหลายของข้าพเจ้าหลุดจากจิตวิญญาณของข้าพเจ้าราวกับภาระหนัก
แล้วพระคัมภีร์ก็ดูแจ่มชัดแก่ข้าพเจ้ายิ่งนัก! ทุกสิ่งในนั้นกล่าวถึงพระเยซู
พระองค์ทรงอยู่ในทุกหนและทุกบรรทัด โอ วันนั้นเป็นวันที่เปี่ยมสุขยิ่ง!
ข้าพเจ้าปรารถนาจะกลับบ้านสู่สวรรค์ในทันที พระเยซูทรงเป็นทุกสิ่งสำหรับข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าคงทำให้คนอื่นทุกคนมองเห็นพระองค์ดังที่ข้าพเจ้าเห็นพระองค์ได้
แต่ข้าพเจ้าคิดผิด”

“ตลอดระยะเวลาสิบสองปีที่ข้าพเจ้าเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าโดยอาศัยเหตุผล
ข้าพเจ้าได้อ่านประวัติศาสตร์ทุกเล่มที่ข้าพเจ้าสามารถหาได้; แต่บัดนี้ข้าพเจ้ารักพระคัมภีร์
พระคัมภีร์สั่งสอนเรื่องพระเยซู! กระนั้นก็ตาม ยังมีพระคัมภีร์อยู่อีกมากที่ยังมีดมนสำหรับข้าพเจ้า ในปี
1818 หรือ 19 ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังสนทนากับมิตรสหายผู้หนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยม
และผู้ซึ่งเคยรู้จักและได้ยื่นข้าพเจ้าพูดเมื่อครั้งยังเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าโดยอาศัยเหตุผล
เขาได้ถามขึ้นด้วยท่าทีที่มีนัยสำคัญพอสมควรว่า “ท่านคิดเห็นอย่างไรกับข้อพระคัมภีร์นี้ และข้อนั้น?”
โดยอ้างถึงข้อพระคัมภีร์เดิม ๆ ที่ข้าพเจ้าเคยคัดค้านเมื่อครั้งเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าโดยอาศัยเหตุผล
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเขากำลังหมายถึงอะไร จึงตอบว่า—หากท่านจะให้เวลาแก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่าข้อเหล่านั้นหมายความว่าอย่างไร “ท่านต้องการเวลานานเท่าใด?” ข้าพเจ้าไม่ทราบ
แต่ข้าพเจ้าจะบอกท่าน ข้าพเจ้าตอบ
เพราะข้าพเจ้าไม่อาจเชื่อได้ว่าพระเจ้าได้ประทานการสำแดงที่ไม่อาจเข้าใจได้
จากนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะศึกษาพระคัมภีร์ของข้าพเจ้า
โดยเชื่อว่าข้าพเจ้าจะค้นพบได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงหมายความว่าอย่างไร
แต่ทันทีที่ข้าพเจ้าได้ตั้งความมุ่งหมายนี้
ความคิดก็ผุดขึ้นมาในใจของข้าพเจ้าว่า—“สมมติว่าท่านพบตอนหนึ่งที่ท่านไม่อาจเข้าใจได้
ท่านจะทำอย่างไร?”

“แล้ววิธีศึกษาพระคัมภีร์เช่นนี้ก็ผุดขึ้นมาในใจของข้าพเจ้า:—ข้าพเจ้าจะนำถ้อยคำจากข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นมา และติดตามถ้อยคำนั้นตลอดทั่วพระคัมภีร์ และค้นหาความหมายของมันด้วยวิธีนี้ ข้าพเจ้ามีหนังสือ Cruden’s Concordance [ชื่อไว้ในปี 1798] ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเล่มที่ดีที่สุดในโลก; ดังนั้นข้าพเจ้าจึงหยิบหนังสือนั้นกับพระคัมภีร์ของข้าพเจ้า แล้วนั่งลงที่โต๊ะอ่านหนังสือของตน และไม่อ่านสิ่งอื่นใดเลย เว้นแต่หนังสือพิมพ์เล็กน้อย เพราะข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ว่าจะต้องรู้ว่าพระคัมภีร์ของข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างไร ข้าพเจ้าเริ่มต้นที่ปฐมกาล และอ่านต่อไปอย่างช้าๆ; และเมื่อข้าพเจ้ามาถึงข้อพระคัมภีร์ตอนใดที่ข้าพเจ้าไม่อาจเข้าใจได้ ข้าพเจ้าก็ค้นหาคำพระคัมภีร์เพื่อหาว่ามันหมายความว่าอย่างไร หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มด้วยวิธีนี้แล้ว โอ ความจริงนั้นปรากฏสว่างไสวและรุ่งโรจน์เพียงใด! ข้าพเจ้าพบสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เทศนาแก่ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเจ็ดวาระนั้นสิ้นสุดลงในปี 1843 แล้ว จากนั้นข้าพเจ้าก็มาถึง 2300 วัน; สิ่งนั้นนำข้าพเจ้าไปสู่ข้อสรุปเดียวกัน; แต่ข้าพเจ้าไม่เคยคิดที่จะค้นหาว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาเมื่อใด และข้าพเจ้าก็ไม่อาจเชื่อได้; แต่ความสว่างนั้นกระทบข้าพเจ้าอย่างแรงกล้าเสียจนข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร บัดนี้ ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าต้องสวมเตี๋ยและกางเกงหนัง; ข้าพเจ้าจะไม่ไปเร็วเกินกว่าพระคัมภีร์ และข้าพเจ้าจะไม่ล่าหลังพระคัมภีร์ ไม่ว่าพระคัมภีร์สอนสิ่งใด ข้าพเจ้าจะยึดมั่นในสิ่งนั้น แต่ถึงกระนั้น ก็ยังมีข้อพระคัมภีร์บางตอนที่ข้าพเจ้าไม่อาจเข้าใจได้”

“เพียงเท่านั้นสำหรับวิธีศึกษาพระคัมภีร์โดยทั่วไปของเขา ในอีกโอกาสหนึ่ง เขาได้กล่าวถึงวิธีที่เขาใช้ตัดสินความหมายของข้อความซึ่งอยู่ต่อหน้าเรา—ความหมายของคำว่า ‘เนื่องนิตย์’ เขากล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และไม่อาจพบกรณีอื่นใดที่มีคำนี้ปรากฏอยู่นอกจากในพระธรรมดาเนียล ข้าพเจ้าจึงพิจารณาถ้อยคำที่ปรากฏเชื่อมโยงอยู่กับคำนั้น คือ “ชิงไปเสีย” “เขาจะชิงเนื่องนิตย์ไปเสีย” “ตั้งแต่เวลาที่เนื่องนิตย์ถูกชิงไปเสีย” ฯลฯ ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และคิดว่าคงจะไม่พบความกระจ่างใดในข้อความนั้น ในที่สุดข้าพเจ้าก็มาถึง 2 เธสะโลนิกา 2:7, 8 ว่า “เพราะว่าธรรมล้ำลึกแห่งความอธรรมก็กำลังกระทำกรอยู่แล้ว มีแต่ผู้ที่ยับยั้งอยู่ในเวลานี้เท่านั้นที่จะยับยั้งต่อไป จนกว่าเขาจะถูกนำออกไปให้พ้นทาง แล้วผู้ธรรมคนนั้นจึงจะถูกสำแดง” ฯลฯ และเมื่อข้าพเจ้ามาถึงข้อความนั้น โอ ความจริงนั้นปรากฏชัดเจนและรุ่งโรจน์เพียงไร! นั่นแหละ! นั่นคือ “เนื่องนิตย์!” เอาละ บัดนี้ เปาโลหมายถึงอะไรโดยคำว่า “ผู้ที่ยับยั้งอยู่ในเวลานี้” หรือผู้ที่ขัดขวาง? โดย “คนบาป” และ “ผู้ธรรม” นั้น หมายถึงสันตะปาปา เอาละ แล้วอะไรเล่าที่ขัดขวางมิให้สันตะปาปาถูกสำแดง? ก็ลัทธินอกศาสนานั่นเอง เอาเช่นนั้นแล้ว “เนื่องนิตย์” จึงต้องหมายถึงลัทธินอกศาสนา” Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

หลักฐานได้บันทึกการทรงนำโดยพระญาณสอดส่องในการศึกษาของมิลเลอร์ ทั้งโดยมนุษย์และโดยพระเจ้าไว้แล้ว มิตรสหายเก่าของเขาได้ปลุกต้นเขา และความคิดทั้งหลายที่เกิดขึ้นแก่เขานั้นคือสุรเสียงของทูตกาเบรียล ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุไว้ “ที่ละบรรทัด” ว่าเป็นทูตสวรรค์ผู้ที่มาเยี่ยมมิลเลอร์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เขาระบุว่าเจ็ดกาลเวลาเป็นการค้นพบครั้งแรกของเขา และต่อมาได้ระบุว่า 2,300 เป็นพยานประการที่สองต่อเจ็ดกาลเวลา เพราะทั้งสองสิ้นสุดลงในปี 1843 (ตามที่เขาเชื่อในระยะแรก) คำพยากรณ์ทั้งสองนี้เป็นการค้นพบอัลฟาและโอเมกาของเขา และภายในความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ที่มีต่อมิลเลอร์ คำพยากรณ์ทั้งสองนี้ชี้ให้เห็นความผิดพลาดซึ่งจะได้รับการแก้ไขโดยขามูเอล สโนว์ด้วยข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน อันเป็นผู้ริเริ่ม “ขบวนการเดือนที่เจ็ด” ขบวนการแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนนี้เองคือ “ขบวนการเดือนที่เจ็ด”

เมื่อมันนอกจากการประชุมค่ายที่เอ็กเซเตอร์

เพราะมันกำลังชี้ถึงการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ด ซึ่งในปี 1844 ตรงกับวันที่ 22 ตุลาคม

ความผิดพลาดซึ่งก่อให้เกิดการเสริมฤทธิ์อำนาจของทูตสวรรค์องค์ที่สองนั้น

แสดงให้เห็นผ่านความเข้าใจเริ่มแรกของมิลเลอร์ที่ว่า เจ็ดกาลเวลาและ 2,300 ปีสิ้นสุดลงพร้อมกันในปี 1843

ในข้อความนี้ หลักคำสอนถัดไปที่ถูกกล่าวถึงคือวิธีที่มิลเลอร์ระบุว่าโรมเป็นสัญลักษณ์ที่สถาปนา นิมิต

บรรดาครูผู้สอนประวัติศาสตร์แอ็ดเวนตีสต์ชี้ให้เห็นว่า ความเข้าใจด้านคำพยากรณ์ทั้งหมดของวิลเลียม

มิลเลอร์ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าเขาได้ระบุอำนาจแห่งความรกร้างไว้สองประการ

เขาเข้าใจว่าอำนาจแห่งความรกร้างทั้งสองประการนั้นคือโรมนอกศาสนาและโรมสันตะปาปา

และเขาเห็นอำนาจทั้งสองนั้นใน 2 เธสะโลนิกา เมื่อเขาได้มาถึงความเข้าใจว่า “เครื่องกายเนื่องนิത്യ”

ในพระธรรมดาเนียลคือโรมนอกศาสนา แบบจำลองเชิงพยากรณ์ทุกแบบที่มิลเลอร์นำเสนอ

ซึ่งซิสเตอร์ไวท์บอกเราว่าทูตสวรรค์ได้มาเยี่ยมเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ล้วนตั้งอยู่บนความเข้าใจของเขาที่ว่าโรมสถาปนา นิมิต ทุกแบบ!

นับตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2023 สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเปิดผนึกวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ ตั้งแต่นั้นมา

การทดสอบชั้นพื้นฐานได้เริ่มต้นขึ้น

และได้ถึงบทสรุปเมื่อพระสันตะปาปาพระองค์แรกจากสหรัฐอเมริกาเริ่มครองตำแหน่งในวันที่ 8 พฤษภาคม

2025 ณ จุดนั้น การทดสอบพระวิหารได้เริ่มขึ้น

เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป และใช้ช่วงเวลา “250”

ปีเป็นพยานเพื่อยืนยันการระบุของเราว่า การทดสอบพื้นฐานได้สิ้นสุดลงพร้อมกับพระสันตะปาปาองค์ปัจจุบัน